Mesék a kriptából

fotó: Szigetváry Zsolt

„Az öngyilkos vágyak nem beszélnek félre" (F. O. System)

A Woodoo klub ideális hely gót bulihoz. Messze van mindentől, és az utcában csak nagyon gyér a közvilágítás. A sötét út mellett van egy lepukkant ház. A vakolat hiányzik itt-ott, és a kerthelyiség is meglehetősen sötét. Bent még sűrűbb a feketeség. A gótok beleillenek ebbe a környezetbe. Mondhatni, terepszínűek az éjszakában. Feketét viselnek. Sok feketét. Csak feketét. Esetleg néha zsabós fehér inget. De persze arra is fölvesznek valami sötétet. Az elvetemültebbeknek a rúzsuk és a körömlakkjuk is fekete. Az arcukat viszont fehérre meszelik. Ám azt nem tudni, hogy a kontraszt vagy a nekrofil vonzalmak miatt.

A gótok kezén ipari mennyiségű pecsétgyűrű virít, amelyek remekül visszaverik a hosszú, női cigaretta parazsának fényét a sötétben. A gót lányok és asszonyok körében népszerű viselet a „kriptaestélyi". Természetesen fekete, földig érő szoknyában végződő ruhadarab, amely bakanccsal tuti. Felül sok a csipke, a merészebb hölgyek nem is vesznek alája melltartót, kiemelve ezzel a dark-gothic mozgalom erotikus jellegét (már ha van neki ilyen).

Egy igazán gót koncerten a zenekart fekete gyertyák fénye világítja meg. Az énekes hangja olyan mély, hogy néha szubbasszusba hajlik. A dalok között pedig igen sötét ténymegállapítások hangzanak el. Többnyire melankóliáról és a halálról van szó. Ezek aztán remek bulihangulatot teremtenek a gótoknak.

A zene rock alapú. Napjainkban egy gót bandának már nagyon fontos a szintetizátor. Segítségével kitűnően elő lehet állítani a gothic rock fontos kellékeit: a villámlást, mennydörgést, tűzropogást és a túlvilágias orgonamuzsika hangjait. Egyes gót zenekarok előszeretettel alkalmaznak női vokálosokat is, akik áriáznak és/vagy sikoltanak. Mellesleg ők kitűnő „kellékei" annak a színpadi játéknak, amelyben fölakasztják, felkoncolják, megkínozzák őket, bár ehhez már nagyon túlvilági gót buli kell.

A mozgalom rockorientáltsága manapság már változóban van. Léteznek úgynevezett neofolk muzsikák, amelyekben a síp, a dob és a nádi hegedű szolgáltatja az alapot a mély hangon énekelt, borongós szövegekhez. A gót zene továbbá mára egy kicsit a techno felé is fordult. Egyes formációk keverik a komolyzenét a gót rockkal, mint a német Lacrimosa együttes is. Egy-egy albumukon egész szimfonikos zenekar szerepel.

A sötét zenékhez van kellőképp borult tánc is. A laikusoknak leginkább az ismert japán manga rajzfilm hőse, Songoku juthat eszébe a gótok táncáról. Songoku jellegzetes mozdulattal formálja a tűzgolyót, amivel ellenfelét készül leteríteni. A gótok ezt a koreográfiát igyekeznek lemásolni. A dolog úgy néz ki, hogy a gót ifjú és a gót leány egymással szemben állnak. Szigorú arcot vágnak, miközben kezükkel szimmetrikus hadonászást művelnek a zene ritmusára. Mintha letűnt kultuszok titkos, harcos papjai lennének.

Egy elhivatott gót szobája is hűen tükrözi a középkori várbörtönök hangulatát. Emellett pedig valami vadnyugati fíling is lebeg a sötét levegőben. A spagettiwesternes hangulatot bizonyára legfőképp a csillár teszi. Egy vadnyugati postakocsi egyik kereke, amelyen villanykörték helyett gyertyák világítanak. A belőlük folyó viasz beleragad a fekete filcszőnyegbe. Az igazi gót önként vállalt, állandó vezekléséhez hozzátartozik, hogy télen kikapcsolja a fűtést. A nyílászárókat takaró vastag, fekete függönyök pedig egyetlen apró fénypászmát sem engednek a „szentélybe". Az a jó, ha a falakat pentagrammák, átdöfködött woodoobabák és olyan zenekarok poszterei díszítik, amelyek logóját nem lehet kiolvasni. Elengedhetetlen még a parázsló, tömjén illatú füstölők elhelyezése a sarokban. Ezeknek és a nyolc-tíz gyertyának pedig olyan erős fényük van, hogy indokolt az éjszakát (vagy nappalt) is napszemüvegben átaludni.

A gótok – már említett – táncához bizony kell egy csipet gátlástalanság. Ezt többnyire ők is alkoholfogyasztással érik el. Bizonyára a vámpírtörténetek rongyosra olvasása hozza elő belőlük a vörösbor már-már kultikus tiszteletét. Bizonyos források szerint emellett szívesen fogyasztják a világos sör és almabor egy az egyhez arányú vegyítéséből nyert nedűt, amelybe néhányan áfonyaszemeket hajigálnak. Mindezektől kellő bódultságban szívesen beszélgetnek az állandó témákról (halál, temetőkert és melankólia). És persze táncolnak.

A gót lányok és asszonyok körében népszerű viselet a „kriptaestélyi". Fekete, földig érő szoknyában végződő ruhadarab, amely bakanccsal tuti

fotó: Kovács Katalin

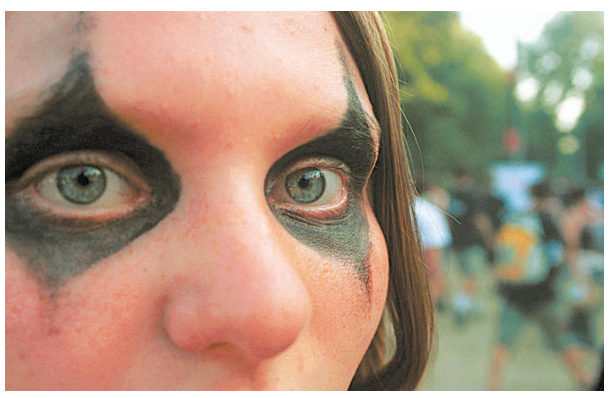

A gótok nagy része a felsőbbrendűség bűvöletében él. A világ romlottságának és megvetésének tudatához gyakran hozzájárulnak bizonyos okkult eszmék is. Túlvilági erőkbe, mindenféle szellemekbe vetett hit, azok megidézése és a woodoo általában a divatosak. A gótok emellett szeretik magukat kultúrlényeknek beállítani. Igaz, olvasottságuk általában E. A. Poe, H. P. Lovecraft, Anne Rice és a dark-fantasy irodalom nagyjaira szorítkozik. Tisztelettel vegyes félelemmel tekintenek a Necronomiconra, ez egy könyv, amelyet nagy nehezen beszereznek, de nem merik kinyitni. Olvasmányaik tanulságait sötét, (szivar)füstös kocsmák rejtett zugaiban beszélik meg. Szeretnek filozofikus mélységekbe hatolni a jó és a gonosz küzdelméről, az exhumálásról, a halálról és az életről, amely persze merő szenvedés. Filozofikus felsőbbrendűségüket remekül össze tudják egyeztetni mindennapi tevékenységeikkel. Például a suliba járással, Túró Rudi-evéssel vagy porszívózással.

Mindezek tükrében elmondhatjuk, hogy egy elhivatott gót vámpír, kicsit látomásos őrült és vérfarkas is, de lehet, hogy csak a gimnázium első osztályában többször megbukott, és bánatában egy hihetetlenül kiterjedt szubkultúra tagja lett. Havonta több olyan koncertet és bulit szerveznek Budapesten, ahová elmehet vörösbort inni és Songoku-táncolni. Van gót divatbemutató és képzőművészet. Sőt olyan fesztiválok is, ahol mindezek együtt megtalálhatók. Azt viszont, hogy hol és mikor vannak ezek a bulik, csak az igazi beavatottak tudhatják.

Knap Gábor–Csala Bertalan
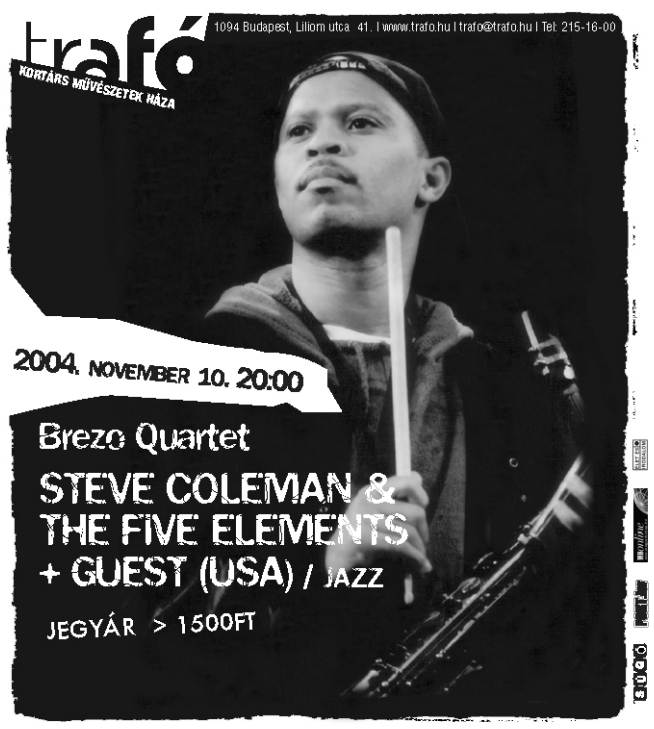
HIRDETÉS